

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE VERLEGEN VERSIERDER
(The Mating Game)

Een klucht in twee bedrijven

door

Robin Hawdon

Vertaling : Berend Baudewijn

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.1999

PERSONAGES

(3 dames - 2 heren)

Menno Dekker, presentator
Adriaan Dekker, zijn oom
Lieve Meerman, zijn vriendinnetje
Mevrouw Boersma, zijn huishoudster
Carla Winter, zijn secretaresse

DECOR

Een slaapkamer die echter in een mum van tijd kan worden omgetoverd in een soort kantoor-leefruimte. Links en rechts vanuit de zaal gezien. Links vooraan: de deur naar de keuken. Daarnaast een draaibaar element. Aan de ene zijde ervan een drankbuffet met spiegel; aan de andere zijde het kantoorgedeelte. Bureau met schrijfmachine, kast enz... Links-achteraan in de fond een raam met daarvoor doorgang naar de badkamer. De voordeur van de flat bevindt zich in de achtergrond. Via een klein trapje kom je de kamer in. Op een goed zichtbare plaats hangt het toetsenbord waarmee de draaibare elementen worden bewogen. Rechts, over de helft, een bed dat door een druk op de knop verticaal in de muur kan klappen. Op de onderzijde van het bed, die dan zichtbaar is, een levensgrote foto van Menno als quizmaster. Rechts-achter een ander draaibaar element. Aan de ene zijde een kaptafel en aan de andere zijde een boekenkast. Rechts op de voorgrond de deur naar de werkkamer. Deze is echter ook geen gewone deur. Ze heeft de vorm van een boekenkast. Op de voorgrond, midden, de gebruikelijke sofa, twee zetels en een tafeltje. Verdere aankleding naar eigen inzicht en mogelijkheden.

NOOT

Regisseur, laat u niet afschrikken door het technisch vrij ingewikkelde decor. Hierboven vindt u immers maar een suggestie. Het belangrijkste is natuurlijk wel dat de effecten van het verdwijnen bewaard blijven.
Veel plezier.

E E R S T E B E D R I J F

Eerste scène

(Als het doek opgaat is het toneel geheel donker. Na enkele ogenblikken horen we een sleutel in het slot. De deur van de flat gaat open? Waardoor net genoeg licht naar binnen valt om twee gestalten te zien, die de armen om elkaar heen hebben. De deur gaat dicht en in het donker horen we de geluiden van geëxalteerde hartstocht.)

MENNO : Ooo!

LIEVE : Mmmmmm!

MENNO : Wat een avond!

LIEVE : Wat een fanTASTische avond!

MENNO : Wat ben jij een zaligheid!

LIEVE : Geweldenaar.

MENNO : Ik verlang naar je.

LIEVE : Wie houdt je tegen?

LIEVE : Oooo!

MENNO : *(tegelijktijd met Lieve)* Mmmmm! *(korte pauze)* *(geschrokken)* Wat is dat?

LIEVE : Wat?

MENNO : Op mijn wang. Een spin!

LIEVE : Een wat?

MENNO : Een spin!

LIEVE : Stel je niet aan - één van mijn wimpers is losgegaan.

MENNO : O.

LIEVE : Ik plak hem er wel weer op.

MENNO : Nee. Daar hebben wij geen tijd voor.

LIEVE : Waar staat het bed dan?

MENNO : Achter je.

(Ze vallen omhelzend en wel op het bed.)

MENNO & LIEVE : *(tegelijk)* Ooo! Mmmmm!

MENNO : Wie is daar?

ADRIAAN : Ik ben hier - wie is daar? *(Lieve gilt en Menno schreeuwt van angst. Plotseling horen we een kreet en een derde gestalte verrijst uit het beddegoed tussen de twee anderen.)* Hé! Watisser? Wiezdad?

LIEVE : Licht, verdomme doe het licht aan!

(Menno doet het licht aan en het kabaal houdt op. In het bed zit rechtop Adriaan Dekker met het beddegoed tegen zich aangedrukt alsof dat zijn enige houvast is in de hele wereld. Adriaan is een joviale man zonder kapsones. Menno is begin twintig, maar beschouwender dan zijn oom. Menno draagt een zeer modieuze smoking. Lieve is een beeldschone blondine met grote ogen en een prachtig figuur; dat komt extra goed uit door haar uitzonderlijke en smaakvolle jurk. De kamer staat op de "stand slaapkamer" zonder TV-toestel en drankentafel. De kleren van Adriaan liggen op de leunstoel en zijn koffer staat links van de flat-deur.)

MENNO : *(opgetogen)* Ben jij het!

ADRIAAN : Hallo, gabbertje van me.

MENNO : Hé, ouwe reus. *(Ze omhelzen elkaar terwijl Lieve perplex toekijkt.)* Wat doe jij hier in hemelsnaam?

ADRIAAN : Ik ben terug.

MENNO : Hé ouwe reus. *(Ze omhelzen elkaar weer)*

MENNO : Ik geloof er niks van. Voor hoe lang dan?

ADRIAAN : Voor goed.

MENNO : Hé ouwe reus! *(Ze lachen allebei en slaan elkaar op de rug. Tegen Lieve.)* Hij is het! Hij is terug! Voor goed!

LIEVE : Ik ben er kapot van. Wie is hij dan?

MENNO : O. Jullie kennen elkaar niet. (*tegen Lieve*) Dit is mijn oom Adriaan.

ADRIAAN : Ik blijf zitten als je het niet erg vindt.

LIEVE : Aangenaam.

MENNO : Dit is Lieve Meerman.

ADRIAAN : Hoe zeg je?

LIEVE : Lieve Meerman. Friese voornaam.

ADRIAAN : Op zo'n manier. Aangenaam.

MENNO : Hij is het land uitgeweest.

ADRIAAN : Twee jaar.

LIEVE : Je bent op het goed ogenblik thuisgekomen.

MENNO : (*begrijpt wat ze bedoelt*) O. Ja.

ADRIAAN : Hoezo? (*begrijpt wat ze bedoelt*) O, ja. Je bedoelt dat jullie twee eigenlijk wilden... eh... van plan waren om... is er niet nog een bed?

MENNO : Ik ben bang van niet.

ADRIAAN : De conciërge zei dat het wel goed was dat ik hier mijn gang zou gaan. Dus... eh...

LIEVE : Jij ging je gang.

ADRIAAN : (*Kijkt van Menno naar Lieve*) Ik ga wel naar een hotel.

MENNO : Het is één uur in de nacht.

LIEVE : Menno, liefje, laten we niet moeilijk gaan doen. Ik ga wel.

MENNO & ADRIAAN : (*samen*) Nee, blijf nou hier.

LIEVE : Wat had je dan gedacht? Dat we met zijn drieën naar bed gaan?

ADRIAAN : Dat vind ik een verdomde goed... (*snel*) Nee, tuurlijk niet. Moet je horen, Menno, jochie. Ik schiet in de kleren, hup naar buiten en ik drink ergens een kop koffie. En dan kom ik later terug. (*tegen Lieve*) Hoe lang denk je dat jullie... (*snel*) Zeg om een uur of drie.

LIEVE : Het was een heerlijke avond. De finale doen we dan wel es een volgende keer.

MENNO : Nee, Lieve, alsjeblijft, luister.

ADRIAAN : Als kind was ie al zo. Als z'n moeder een lekkere pudding had gemaakt, dan kon ie gewoon niet wachten tot...

MENNO : (*onderbreekt hem*) Zeg, moet dat nou? (*tegen Lieve*) Hij kan in de

studeerkamer slapen.

ADRIAAN : Fantastisch.

LIEVE : Vergeet het maar, Menno. Als er meer dan één man in de buurt is, kan ik me niet concentreren.

ADRIAAN : Ik blijf overal buiten hoor. (*Wikkelt beddegoed om zich heen.*) Hoor es. Ik sta er op. Ik ga weg.

LIEVE : Vermomd als Arabier?

ADRIAAN : Ik verkleed me eerst. (*Hij waggelt naar zijn kleren.*)

LIEVE : (*Houdt hem tegen*) Doe geen moeite, meneer Dekker. 't is al geregeld. (*tegen Menno*) Wel te rusten, schat, reserveer de volgende keer een bed... (*Ze slaat haar armen om hem heen en er volgt een langdurige omhelzing. Adriaan staat er verloren bij.*)

ADRIAAN : Ik ben blij dat dat dan geregeld is. Ik stoer toch niet? Zou Feyenoord dit jaar kampioen worden? (*De omhelzing blijft voortduren.*) Weet je wat, ik ga die studeerkamer es bekijken. Kijken hoe die er uit ziet. Zeg, ik ben zo weer terug Menno, Juffrouw Meerman, welterusten. (*als commentaar op de kus*) Nounou. (*Hij zoekt de deur, tikt Menno op de schouder.*) Pardon, sorry, neem me niet kwalijk, mag ik even storen. Maar waar is ie?

(*Ze komen uit elkaars armen.*)

MENNO : O, sorry hoor. Achter je.

ADRIAAN : O. (*Adriaan leunt tegen de boekenkast en de deur gaat open.*) Dat wordt mijn eerste nacht in een boekenkast. (*Hij pakt zijn oude koffer, gaat naar binnen en sluit de deur.*)

MENNO : (*snel*) Moet je horen - wacht jij even in de keuken. Ik stop hem vlug in bed met een kop chocola en dan kom jij weer terug.

LIEVE : Het is midden in de nacht.

MENNO : Ik heb hem in vijf minuten onder de wol.

LIEVE : Jij bent echt gek op pudding, geloof ik.

MENNO : Ga nou naar de keuken.

ADRIAAN : *(komt weer binnen)* Daar is ook niet veel ruimte zeg.

(Menno duwt Lieve de keuken in en heeft net de deur dicht als Adriaan uit de andere kamer binnen is. Menno doet snel de flatdeur open en roept naar buiten.)

MENNO : Dag Lieve! *(tegen Adriaan)* Alles O.K.?

ADRIAAN : Merkwaardige studeerkamer met een pingpongtafel, een boksbal, een roeimachine en een flipperkast. Hier op de divan heb ik nog meer plaats. Geloof jij ook niet?

MENNO : Ben je gek joh. Daar is het veel lekkerder. Ik snurk.

ADRIAAN : O. Nou, het spijt me als ik een spaak in het wiel heb gestoken, gabbertje.

MENNO : Niks aan de hand. Wat goed om jou weer te zien.

ADRIAAN : Lieve hemel, het zijn me de twee jaartjes wel geweest.

MENNO : Vast ja. Je moet me alles vertellen morgenochtend.

ADRIAAN : Morgenochtend?

MENNO : We moeten het niet te laat maken, waar of niet?

ADRIAAN : Niet te laat nee, maar ik zou nog wel een afzakkertje lusten.

MENNO : Prima. Wat zou je zeggen van een kop chocolademelk?

ADRIAAN : Chocolademelk?

MENNO : Kun je lekker mee naar bed nemen.

ADRIAAN : Ik dacht eigenlijk aan iets pittigers.

MENNO : Een kleintje dan.

ADRIAAN : Ik heb trouwens geprobeerd wat drank te vinden toen ik vanavond hier kwam. Waar staat dat in vredesnaam bij jou?

MENNO : Et voilà! *(Hij drukt op een knop en de drankentafel draait naar voren.)*

ADRIAAN : *(na enkele ogenblikken)* Wat gebeurt er als je dat doet en de mensen hiernaast staan net in te schenken?

MENNO : In dit flatgebouw heb je geen mensen naast je.

ADRIAAN : Tjonge, je hebt het wel gemaakt. Toen ik wegging begon je net in de journalistiek. Je had een éénkamerflatje in de Bijlmermeer en een bankrekening van 68 gulden rood.

MENNO : Ik heb echt geluk gehad - nu heb ik deze flat aan het Vondelpark en een bankrekening van plus 68 duizend.

ADRIAAN : Dan heb je het echt gemaakt. Hoe heb je dat in Godsnaam klaargespeeld?

MENNO : Televisie.

ADRIAAN : Zeg dat nog es?

MENNO : Teevee. De buis.

(Hij drukt op een knop en een groot TV-toestel komt uit het plafond zakken met het scherm naar het bed toe. Hij drukt weer en het verdwijnt weer omhoog.)

ADRIAAN : En je hebt een kapitaal verdiend met het verkopen van die toestellen?

MENNO : Ik verkoop ze niet. Ik ben er op te zien.

ADRIAAN : Jij bent er op te zien? Ga weg.

MENNO : Elke week.

ADRIAAN : Wat doe je, als testbeeld?

MENNO : Ik heb een praat-show. Beroemdheden interviewen.

ADRIAAN : Dat was toch Willem Duys toen ik wegging?

MENNO : Nou ben ik het. De Menno Dekker Show. Hier zie je me bezig. *(Wijst op de enorme vergroting van een foto van Menno in de TV-studio, die op de onderkant van het bed zit.)*

ADRIAAN : Je bent een beroemdheid geworden dus?

MENNO : De beroemdste sinds Pipo de Clown.

ADRIAAN : *(met een lachje)* Ik kan het niet geloven. Mijn kleine neefje, die zes maanden bij mij in huis moest komen, omdat hij niet wou deugen.

MENNO : Alsof jij zo'n deugdelijk type bent.

ADRIAAN : Ik heb me toen onberispelijk gedragen - die zes maanden waren de saaiste van mijn leven.

MENNO : *(oprecht)* Voor mij was het een fijne tijd.

ADRIAAN : Zeg, daar drinken we op.

MENNO : *(kijkt op horloge)* Maar dan een vluggertje. Wat wil je hebben? Campari, Cinzano Bianco, Cointreau?

ADRIAAN : Ik wil iets om te drinken, niet om me te parfumeren. Heb je geen pilsje?

MENNO : Ik ben bang van niet.

ADRIAAN : Zeg, wacht es even. Ik heb iets in mijn koffer, dat is precies wat we nodig hebben. *(Hij loopt in de richting van de studeerkamer.)*

MENNO : Moeten we eigenlijk niet naar bed gaan?

ADRIAAN : Ik wil alles horen over je succes. Als je moeder je nog es op het scherm had kunnen zien.

MENNO : Dan was ze gelukkig gestorven.

ADRIAAN : Ik weet wel wat ze gedaan zou hebben als ze je in dat hemd gezien zou hebben.

MENNO : Wat dan?

ADRIAAN : Ze was gestorven van het lachen.

(Hij gaat de studeerkamer in en onmiddellijk gaat de keukendeur open.)

LIEVE : Zal ik het ontbijt opdoen?

MENNO : We drinken alleen maar heel vlug één klein borreltje.

LIEVE : Nou, als ik daar op moet wachten, neem ik er ook één. *(Ze loopt naar de dranktafel.)*

MENNO : Vooruit ga nou weer naar de keuken.

LIEVE : Ik blijf langer goed op sterk water.

(Adriaan komt de studeerkamer uit met een fles en Menno drukt onmiddellijk op een knop. Lieve, die bij de kleedtafel stond, verdwijnt op de draaischijf waarbij het kantoor-bureau tevoorschijn komt.)

ADRIAAN : *(tijdens het binnenkomen)* Nou, als je hier één slok...

LIEVE : *(terwijl ze verdwijnt)* llllllll!

ADRIAAN : *(Stopt door het geluid en draait zich om net als het bureau op zijn plaats komt.)* Wat was dat?

MENNO : Muizen.

ADRIAAN : Maar dan wel een verdomd grote muis. (*ziet het bureau*) Dat stond daar zo net toch niet?

MENNO : Nee. Ik wou je net laten zien dat deze kamer dubbel gebruikt kan worden: als slaapkamer en als kantoor.

(Adriaan steekt duim omhoog. Menno gaat naar de drankentafel en tijdens de volgende dialoog pakt hij daar een kurketrekker, die hij aan Adriaan geeft, die de fles openmaakt.)

ADRIAAN : Als je zo bulkt van het geld, waarom kun je je dan niet én een slaapkamer én een kantoortje veroorloven?

MENNO : Op deze manier is het aftrekbaar voor de belasting.

ADRIAAN : Op zo'n manier. Is juffrouw Lieve Meerman misschien ook aftrekbaar - van de belasting?

MENNO : Bijna. Ze doet mijn PR voor me.

ADRIAAN : Prima zeg. Wat betekent PR?

MENNO : (*Trekt hem snel weg van de draaischijf.*) Ssst. Dat betekent Public Relations: de pers en zo. En morgen begint ze met haar werk.

ADRIAAN : Ik kreeg de indruk dat ze vanavond al begonnen was. Zeg jij zit echt gebeiteld, hè? Juffrouw Meerman komt morgenvroeg alweer een brief opnemen aan het voeteneind van je bed?

MENNO : Natuurlijk niet. Daar heb ik een secretaresse voor.

ADRIAAN : Je hebt én een secretaresse én een PR-juffrouw?

MENNO : Juffrouw Meerman bemoeit zich met mijn zaken in de studio...

ADRIAAN : Daar ook al?

MENNO : (*praat daar overheen*) ... en Carla organiseert verder alles. Contracten, fanbrieven, artikelen.

ADRIAAN : En die Carla werkt die net zo goed mee als Lieve?

MENNO : Beslist niet. Wacht maar tot je haar ontmoet hebt. Juffrouw Winter is een jongedame met vaste principes. (*Hij kijkt op zijn horloge en probeert heimelijk te luisteren of hij nog iets hoort van Lieve in haar schuilplaats. Adriaan heeft de*

kurk er uit en schenkt het vocht in de glazen.) (over de drank) Zeg Adriaan, wat is dat voor spul?

ADRIAAN : Australische Schapen-jenever.

MENNO : Australische wàt?

ADRIAAN : Gekregen van een schapenboer met een clandestiene stokerij. Nou, op de Menno Dekker Show. En dat ie lang in de lucht zal blijven.

MENNO : *(onzeker)* Proost. *(probeert een slokje)*

ADRIAAN : Hoe smaakt het?

MENNO : *(nadenkend)* Niet zo gek eigenlijk. 't Smaakt een beetje als... *(De slok is nu pas goed aangekomen als een voltreffer in zijn innerlijk. Hij hapt naar lucht.)*

ADRIAAN : Een beetje als wat?

MENNO : *(hees)* Raket-benzine.

ADRIAAN : *(bekijkt de fles)* Ik hoop dat je bril niet smelt.

MENNO : Heb je dat meegenomen uit Australië?

ADRIAAN : Jazeker.

MENNO : Ik geloof niet dat het er door de trip lekkerder op geworden is. Zeg ik sterf hier niet alleen aan... neem ook een slok.

ADRIAAN : *(Neemt voorzichtig een slokje. Na een paar seconden is het bij hem ook raak.)* Allemachtig. Die klopt en die veegt en die zuigt.

MENNO : *(zuigt op zijn tanden)* Mijn tanden zijn helemaal zacht geworden.

ADRIAAN : Als je er doorheen bent, valt het best mee. Misschien moet je het in één keer doorslikken.

MENNO : Proost.

ADRIAAN : Proost.

(Ze slaan beide hun glas achterover en na enkele seconden vertrekken ze beiden pijnlijk hun gelaat.)

MENNO : Chchchû

ADRIAAN : Chchûchuûchû. Nog een glaasje?

MENNO : Ja, graag.

ADRIAAN : (*Schenkt de glazen in.*) Skol! Weg met de revolutie.

(*Ze drinken en het vreselijke resultaat komt bijna meteen.*)

LIEVE : (*van achter de deur*) Ik wil er uit!

ADRIAAN : (*tegen Menno, verbaasd*) Hé, dat was knap, ik zag je lippen helemaal niet bewegen. Doe je dat ook in die show van je?

MENNO : Daar wordt aan gewerkt. (*pakt vlug het glas*) Dat moet echt de laatste zijn, Adriaan.

ADRIAAN : Jongejonge. Wat wil jij toch graag naar bed...

MENNO : Reken maar. (*op luide toon, zodat Lieve het horen kan*) Ik wil reuze graag naar bed.

ADRIAAN : Ik hoor je wel!

MENNO : Nou, ik moet morgen vroeg uit de veren om naar de studio te gaan. Een lange dag voor de boeg. Hele ochtend vergadering over de inhoud van het programma, de gasten 's middags bepraten, camerarepetitie en dan 's avonds half negen live uitzending.

ADRIAAN : Elke week?

MENNO : Elke week.

ADRIAAN : Ik sta versteld dat je nog genoeg energie over hebt om je te bemoeien met de PR.

MENNO : Ssst!

LIEVE : (*vanachter*) Ik zal je met je PR!

ADRIAAN : Dat blijf je toch niet de hele avond oefenen. (*Menno glimlacht zwakjes en neemt zijn glas.*) Jij weet wel van volhouden, zeg. Ik hoop dat dit spul je potentie niet aantast. Proost!

MENNO : Proost. (*Ze slaan hun glazen weer achterover en trekken weer hetzelfde gezicht.*) Je raakt eraan gewend, vind je niet?

ADRIAAN : Misschien is het wel een haarversteviger. (*lacht*) Hé, je moet mij es laten meedoen aan je programma. Ik weet enorm veel leuke verhalen. (*Hij vult de glazen bij.*)

MENNO : Maar die show van mij op de televisie is een intellectueel programma, Adriaan.

Met een smoking en deftige praat.

ADRIAAN : Prima. Mijn zuster stond in de put. En het water kwam tot haar knieën.

MENNO : Vergeet het nou maar.

(De flatdeur achter hen gaat open en Mevr. Boersma komt binnen. Het is een vrouw van middelbare leeftijd. Ze blijft staan en beschouwt Menno en Adriaan.)

ADRIAAN : Ik ken er één, die is nog beter.

Er was es een meisje die zat op de wallen,

Die had een klant, die sloeg vreselijk aan 't lallen...

MEVR. BOERSMA : Goeie morgen!

ADRIAAN : *(Kijkt weer naar de lippen van Menno.)* Dat was verdomme fantastisch!

MENNO : Waarom komt u zo laat nog boven, mevr. Boersma?

ADRIAAN : *(draait zich om)* O.

MEVR. BOERSMA : Even controleren. Ik zag hier het licht branden en ik dacht; heeft mijn man wel goed gedaan dat ie hem hier heeft binnengelaten. *(Ze kijkt onderzoekend naar Adriaan.)* Hij beweert dat hij uw oom is, maar je weet het maar nooit vandaag de dag.

MENNO : *(tegen Adriaan)* Mevr. Boersma is de vrouw van de conciërge.

ADRIAAN : O.

MEVR. BOERSMA : Ik ben hier ook de milieu-verzorgster.

ADRIAAN : Daar hoor ik van op.

MEVR. BOERSMA : Ja. Nou ik dacht, ik loop even naar boven, dan weet ik het zeker.

(kijkt naar Adriaan) Waar slaapt hij?

ADRIAAN : *(strijdlustig)* Waarom wil u dat weten?

(Ze kijkt hem kwaadaardig aan.)

MENNO : Adriaan slaapt in de studeerkamer.

MEVR. BOERSMA : O ja. Dan zal ik de pingpongtafel maar gaan opmaken. Of is ie al

aangekleed voor zijn yoga-oefeningen?

ADRIAAN : Ik ben zo aangekleed, omdat ik anders helemaal niet aangekleed zou zijn.

MEVR. BOERSMA : Ik voel het al.

ADRIAAN : U hebt niks te voelen. *(trekt dekens om zich heen)*

MEVR. BOERSMA : En hebt u ook nog gewerkt, behalve die verkleedpartij?

MENNO : Gewerkt? Nee.

MEVR. BOERSMA : Waarom staat het bureau dan naar voren gedraaid? *(Ze doet een stap in de richting van de draaiknoppen.)*

MENNO : Nee, niet aankomen!

(Maar ze heeft al op de knop gedrukt. Het bureau draait rond en de kaptafel komt tevoorschijn met Lieve erop, die kwaad kijkt.)

MEVR. BOERSMA : God in de Hemel.

LIEVE : Nee, ik ben het maar.

ADRIAAN : Nou begrijp ik wat dat PR betekent: Pret Rotatie.

LIEVE : *(tegen Menno)* Ik heb een enige avond gehad, meneer Dekker.

MENNO : Lieve, wordt nou niet kwaad.

LIEVE : Ik ben niet kwaad. Ik vind het hartstikke leuk om 's nachts om 1 uur te gaan staan liften op de Koninginneweg. *(Ze doet de voordeur open.)*

MENNO : Wacht nou even. We gingen net naar bed, waar of niet Mevr. Boersma?

MEVR. BOERSMA : Ja, we gingen net naar bed.

LIEVE : Dan wens ik jullie drieën een goede nacht. Welterusten! *(Ze verdwijnt en sluit de deur.)*

ADRIAAN : Jij sluit ze op in het meubilair. Dat noem ik nog es een liefhebber.

MEVR. BOERSMA : Liefhebber. Dat is nog zacht gezegd. Hij hoeft maar een hot pants te zien en hij danst al naar de pijpen. *(lacht om eigen grapje)* Naar de pijpen.

MENNO : Welterusten, Mevr. Boersma.

MEVR. BOERSMA : *(ziet de fles)* O, zijn we een feestje aan het bouwen?

ADRIAAN : Jazeker!

MENNO : Een slaapmutsje voor de nacht.

MEVR. BOERSMA : Dat zegt mijn man ook elke avond en die is de laatste 20 jaar niet meer nuchter naar bed gegaan. Wat is het?

ADRIAAN : Zelfgemaakte Australische jenever.

MEVR. BOERSMA : Nooit van gehoord.

ADRIAAN : (*overredend*) Proeft u maar es.

MEVR. BOERSMA : (*geleid*) O.

MENNO : Niet teveel Adriaan.

ADRIAAN : (*Schenkt glas vol tot aan de rand*) OK. Het smaakt het best als je het in één keer uitdrinkt. Ad fundum.

MEVR. BOERSMA : Ad fundum. (*Slaat het glas achterover.*)

(Menno en Adriaan kijken haar verwachtingsvol aan.)

MEVR. BOERSMA : Mmm. Nogal droog. Ik zal je bed even opmaken.

(Ze loopt naar de deur van de studeerkamer. Menno en Adriaan kijken elkaar aan en dan naar haar. Mevr. Boersma is volkomen normaal naar de deur gelopen, maar bij de deur blijft ze gewoon doorlopen, tegen de muur ernaast. Ze draait zich om naar Adriaan en Menno, grijnst gelukzalig en verdwijnt.)

MENNO : Nou, dat heb ik mooi verknoeid met Lieve.

ADRIAAN : Allemachtig, ik was heus wel opgekrast als ik had geweten dat een potje piep-jan-knor zo veel voor je betekent.

MENNO : Ik geloof dat ik een beetje overdreven deed. (*moeilijk*) Weet je, Adriaan, ik zit een beetje met een... eh... moeilijkheid.

ADRIAAN : Zeg dat wel, jochie. Ik zou maar eens wat kalmeringspillen nemen.

MENNO : Die moeilijkheid van me...

ADRIAAN : Die moeilijkheid van je.

MENNO : Ja. Weet je wat het is?

ADRIAAN : Wacht effe. Je kan niet op een knopje drukken dat die divan hier naartoe komt wandelen, of wel?

MENNO : Sorry, nee.

ADRIAAN : Jammer. Dan loop ik erheen. (*Hij loopt naar de divan, gaat zitten.*)

MENNO : Mijn moeilijkheid.

ADRIAAN : Jouw moeilijkheid.

MENNO : Geef me eerst nog maar een glas raket-benzine. (*Adriaan vult de glazen.*) Vind je het goed als ik je vertel over mijn moeilijkheid?

ADRIAAN : Ik dacht dat we daar al uit waren?

MENNO : Nee. 't Is vreselijk.

ADRIAAN : O. Wat is het dan?

MENNO : Beloof je me niet uit te lachen?

ADRIAAN : Waarom? Is het zo grappig?

MENNO : Nee, het is helemaal niet grappig.

ADRIAAN : Waarom zou ik dan moeten lachen?

MENNO : Beloof het nou maar.

ADRIAAN : OK. Als het niet grappig is, beloof ik niet te lachen.

MENNO : Kijk es naar me, Adrie. Kijk es naar me.

ADRIAAN : Ik zie jullie allebei.

MENNO : Moet je me nou es zien. Dit is allemaal van mij. (*wijst op de kamer*) Geld. Roem. Ik ken alle beroemdheden. Beeldschone vrouwen. Ik heb alles wat een man zich maar wensen kan.

ADRIAAN : Dat kan je wel zeggen, ja.

MENNO : Behalve één ding.

ADRIAAN : Wat is dat dan?

MENNO : Ik heb nog nooit...

ADRIAAN : Wat?

MENNO : Ik ben nog...

ADRIAAN : WAT?

MENNO : Ik ben nog nooit...

ADRIAAN : WAT?

MENNO : Je weet wel.